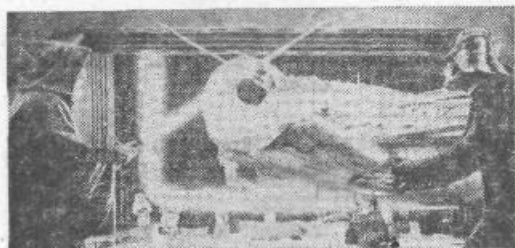

KINO

Dogodek leta

Pred napovedjo »filmskega dogodka leta« najprej rutinski vodič na široko platno kina Šiška. GOSPODAR SMRTI bi rekli, da je naslov kakšne povprečne italijanske kriminalke. Pa ni. To bo najbrž pravi naslov za karatejske zadeve: gre za hongkonški dokumentarec (nadaljevanje filma »Čudežni karate«, ki smo ga videli prav tako v kinu Šiška) o različnih šolah borilne veščine »kung-fu«, kamor sodi tudi ta že tudi pri nas tako priljubljeni karate. Režiser filma: Shuji Goto, nastopajo pa znana imena s karatejskega Olimpa Mac Ojama, Shigeru Ojama, Seji Kanemura in drugi.

Po filmih »Francoska zveza« (ki je bil tudi edini kaj prida v tem kriminalno-vojnem žanru!), »Frankfurtska zveza«, »Salzburška zveza« se nam obeta še italijanska inačica zvez, in sicer SICILSKA ZVEZA režiserja Maurizia Lucidija z jamesbondovsko zvezdo Rogerjem Moorom v glavni vlogi. Dramaturški recept je star in znan: mafija, mamila, tihotapstvo in maščevanje za smrt nekega očeta. Zraven še dodatki: akcija, divja vožnja z avtomobilom itd. Želimo vam dober tek!

SLOVO VELIKEGA POGAVARJA je tretji del »nadaljevanja« iz neizčrpnih fantazijskih izvirov pustolovca Karla Maya. Nemško-jugoslovanska koprodukcija seveda. Nepogrešljiva Lex Barker kot Old Shatterhand in Pierre Brice kot romantični Winnetou. In nepogrešljivi režiser Harald Reinl, ki je iz jugoslovanske devizne vreče pobral kar zajeten kupček. Ampak: če ste zaljubljeni v Karla Maya — tu ga imate, v kinu Šiška.

Zdaj pa za spremembo še malo romunske filmske barve: ogledali si bomo romunski pustolovski film GNEZDO SALAMANDRE režiserja Mircea Dragana, imena igralcev so pa hudo angleška, in sicer Stuart Whitman, Woody Strode, Tony Kendall in drugi. Zgodba je postavljena v »pustolovsko-romantično« Saharo: gre za umetno netenje požara v petrolejskih vrelcih, da bi lastniki dosegli višjo ceno.

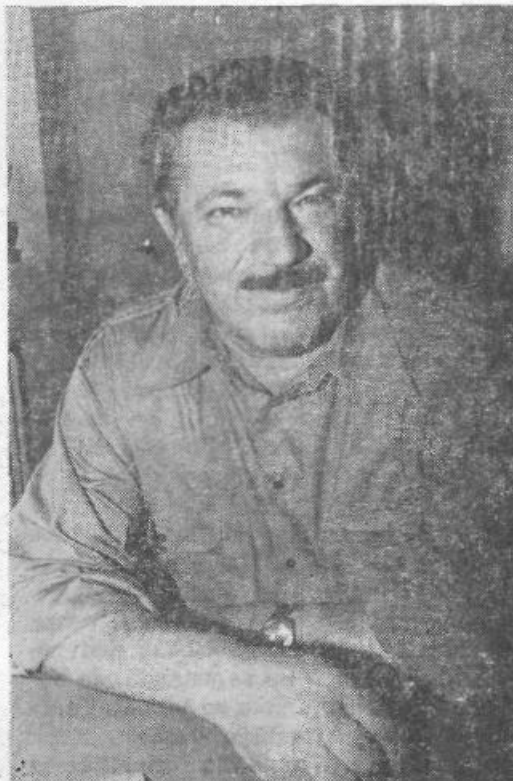
In — kot povedano: vse kaže, da bomo julija, najkasneje pa avgusta videli film leta VOJNA MED ZVEZDAMI Georga Lucasa, film s šestimi »Oskarji«, film, čigar efekti so veljali producenta celih 9 milijonov dolarjev itd. Zaenkrat toliko!

Pogovor s tajnikom KS Medvode

Notar in notar

Najtežje je bilo Karlu Notarju leta 1944, ko je bil na Šmarni gori težko ranjen. Mnogo krvi je izgubil, predvsem pa moč in ostal je sam samcat:

»Bil sem šibek in kar valil sem se nazdol po travnatem pobočju. Mislil sem že... Ampak dokler sem lahko gledal in se plazil med šopi trave...«

Našli so ga prvi ljudje in po zvezi spravili v bolnišnico Franjo. Tako je bil takrat rešen namestnik rajonskega sekretarja OF za Smlednik:

»Po vojni sem seveda tudi obiskal to znamenito partizansko bolnišnico in videl prostor, kjer sem ležal, operacijsko sobo...«

Karel Notar je partizani predvsem v okolici Medvod, Smlednika in Škofje Loke. Leta 1944 je bil v Gradcu pri Črnomlju na obveščevalnem tečaju in poslej bil član OZNE. Osvoboditev je dočakal na Vrhniku, kjer je moral takoj vzpostavljati novo ljudsko oblast. Takrat so se po naših krajih klatile še različne tolpe poraženih okupatorjev in domačih izdajalcev. Srečal se je tudi z ustaši. Pri nekem ustaškem oficirju je našel šatuljo, polno zlatih uhanov, prstanov, pa tudi zob...

O teh časih tovariš Notar pripoveduje počasi, nekako sam zase. Zamiži, najbrž, da mu je dogodek bližji. Skozi ozke reže vek poblisne malce zamišljen in trd pogled sivozelenih oči. Sploh je bil trd človek:

»Nikoli nisem odnehal. Nekoč sem se znašel v brezupnem položaju. Živ sem moral od tam, pa če bi takrat naletel na ne vem kaj. Kadar je bilo nekaj takega mimo, se mi zdi, da je bilo to najlepše. Preživel sem...«

• Že v starosti treh let mu je umrla mati, oče pa je odšel na sezonsko delo v Francijo. Mali Karlek je živel pri teti in že zgodaj okusil »pravičnost« stare Jugoslavije. Kot osemnajstletnik je v napredni »Vzajemnosti« poslušal prve besede o drugačnem, bolj pravičnem svetu:

• »Zato menim, da smo bili 1941 neka-ko že pripravljeni. Nihče sicer ni izustil strašne besede vojna, vendar posebno presenečenje to ni bilo...«

Danes je tovariš Karel vodja Krajevne urada Medvode in tajnik Krajevne skupnosti Medvode. Žal ga nisem vprašal, če obe funkciji opravlja kar v isti pisarni. Povedal pa je nekaj o problematiki Krajevne skupnosti:

• »Vidite, to ni niti mestna niti primestna KS. Precej velika je, saj šteje 7.000 prebivalcev. Ljudje so različni: čisti kmetje, delavci, nekateri malo delavci in malo kmetje. Zelo nas žulijo vaše poti, cestni problemi, ki imajo sicer svoje mesto v našem srednjeročnem programu. Pa vodovodi, kanalizacija in zelenice in še in še...«

V Medvodah so tri velike delovne organizacije. Kako sodelujejo, kako je zaživel delegatski sistem?

• »Moram reči, da zadnja leta dobro sodelujemo. Marsikaj se dogovorimo, delegatski sistem pa se mi sploh zdi približno tako, kakor dober ventil.«

Pobude dajejo večinoma krajanji sami. Preko KS zadeva pride na rešeto in ni vrag, da bi ne našli potem sredstev in sil, da tisto, kar ljudje hočejo, potem vendarle tudi uresničijo. Tudi na občini nimajo gluhih ušes in naletijo na razumevanje.

• Če dovolj čuvamo in obujamo tradicije NOB? Po mojem mnenju premalo. Predobro nam je. Danes živimo večinoma brez težjih življenjskih preizkušenj in seveda tako takega življenja niti prav ceniti ne znamo. Nekoliko smo tudi zanemarili ljudi, kmete, ki so nam pomagali. Njihova starost je sedaj okoli šestdesetih. Z nami so delili težko, po vojni smo skupaj izpolnjevali različne obveze...«

Karel Notar je po postavi pravcata gora. Deluje mirno in hkrati ostro. Obraz ima še ves mladeniški, takole potihem se mi dozdeva, da so nekoč deklela po njem močno oči metale. Sam pa je lovec, ne prestrasten, morda le bolj ljubitelj narave. Pa še nekaj: zagnan kegljač je in zato najbrž tudi predsednik medvoškega kegljaškega društva:

• »Kegljanje se mi zdi šport, kjer se lahko dodobra razmigam. Že od mladih nog rad mečem krogle...«

Ko sem v zgodnjem popoldnevu na krajevnem uradu povpraševal po njem je bilo takole:

• »Ja, jaz sem... Zdajle sem oboje, notar in Notar«, je rekel, se zarežal in me prijazno povabil v pisarno.

Bogomir Šefic